

רב"ט שפורנש יפתח

6165

בן דבורה ויהודית

נולד ב- י"ב באדר תש"א 11.3.1941

התגייס לצה"ל באוגוסט 1960

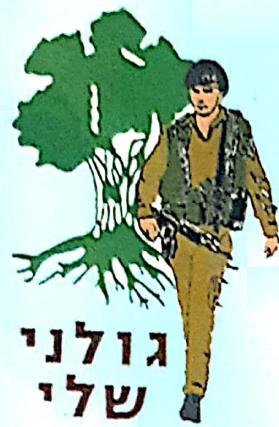
שירות בפלס"ר (95)

נפל ב- ב' בסיוון תשכ"ז 10.6.1967.

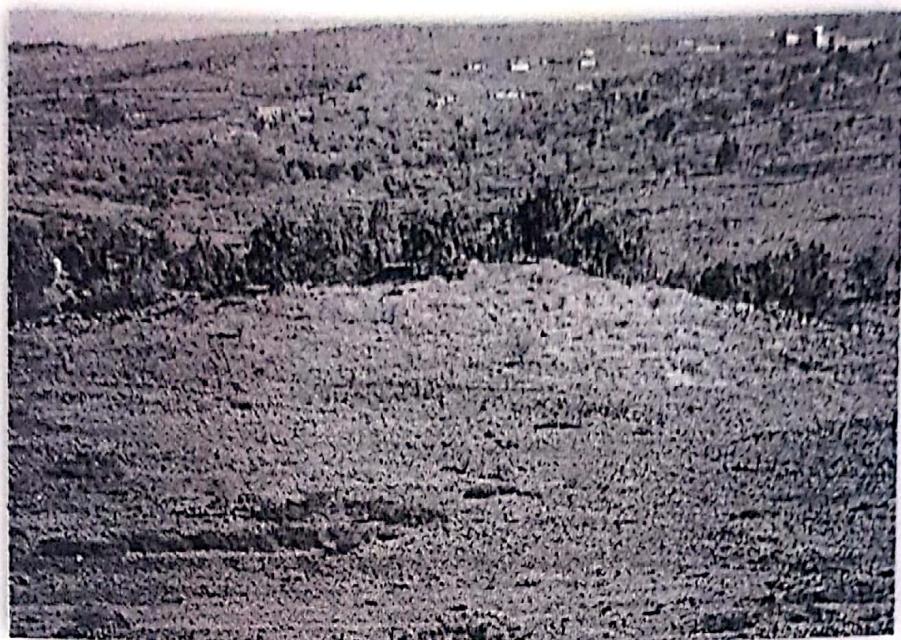
בעת מילוי תפקידו.

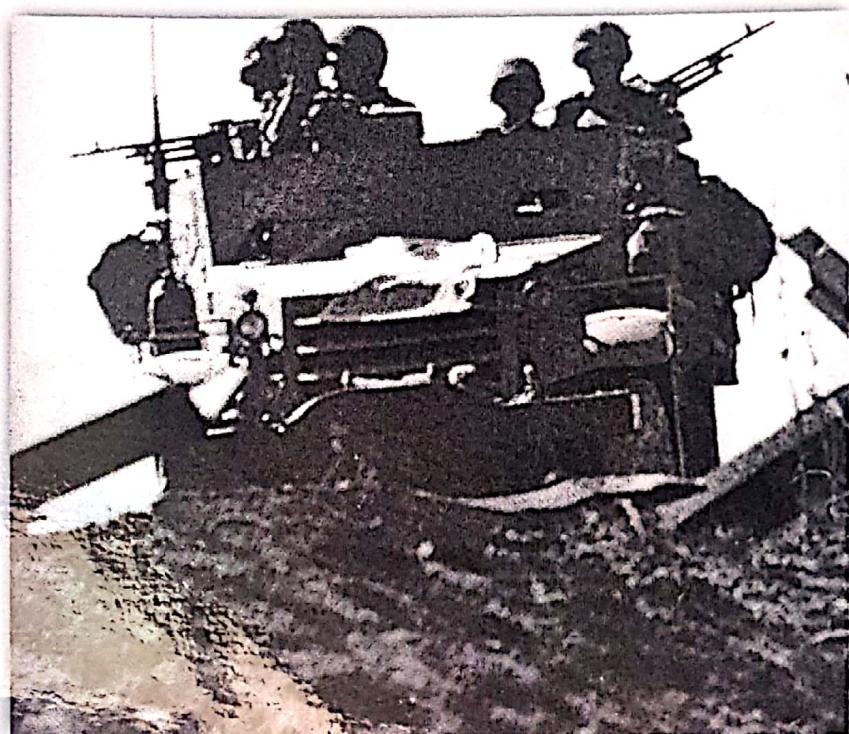
דרך הקרבנות של חטיבת גולני

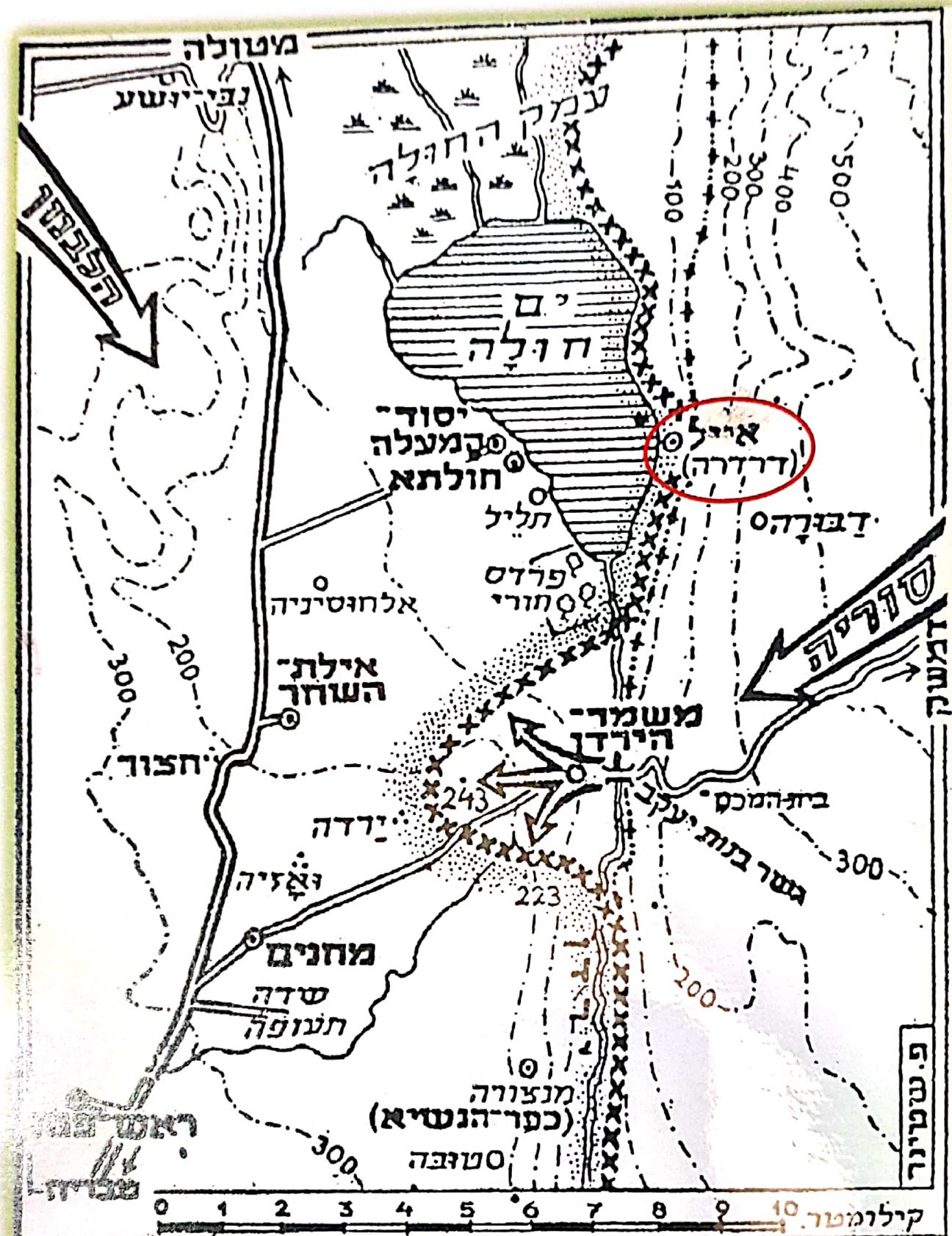
אזור נפילהטו

אזור הלחימה

מפת אזור נפילתנו

על הקבר הפתוח

יפתח בן זכורה ויהודה, ראשיהם אונם.

יפתח בננו — חבירנו היקר, שעל אדמת דגניה נולדת, ושה גדלת רצק וקוף ורענן, יפתח, תלמידי הנלבב והיקר — אנו גאים בך! אתה ובריך פותחים דרכך חדש ומזהיר בדבריך. ימי עטנו לגבורה ולהפארה ולשם עולם! אגדת הייכס ומותכם חטוטר מדור לדור.

אנו עומדים כולם כאן: הורין, החלוצים, הצניעים והצענים, החולמים והלוחמים המסורים והמתמידים, רחל אהותך וzechק אחיך, קרובים וידידים וכל בית דגניה ומלואו אוטך בדורך האחורי על חושי היידן הכהרת, בכאב נdal ובצער עמוק, ביגון קדר ודמעה רותחת על זו צלומים שנגה, כל הי נערום שנגדיו. אתה טרם הספקת לטעום טעם החיים, יפתח יקירנו. הנה רקמת הבניות...

אולם כגדל הכאב — גדול הגאן עלייך ועל חבירך! הינחתם יסוד לביתחן עטנו באדרצ'ו מכל עכברה, מחזתם עד חום את אויבינו אשר יצאו להסבידנו מתחת שמירה ושילמהם ביקר שיש בעולם — בחיייכם הצעיריות, הרצענית.

יפתח היקר והנפלא, לחמת באומץ ונפלת בשודה הקרב האכורי. ואני רואה אותך נגר עיני על ספסל הלימודים — נבן, רציני וחומר, רך, ענוג ווניש — ועתה, אתה ביןמושיעי ישראל, שבמוחך ציוו לנו את החיים. הוספה הגללה מפוארת בשרשורת הזוחב של גבורות ישראל לדורותיה.

רותך מהיה בינו ותשתו רם מסכת הגאולה של עטנו על אדמתה.

ニsha זכרך בלבינו.

דבורה ויהודה, היקרים שלנו חזקו ואמצעו אנו אתכם בכל לב, בשכלכם ביגונכם ובאבלכם. תהי רצק ולא חוסיפו לדאבה עוד מעתה ועד עולם. רחל מנוח

שפרונג יפתח זיל

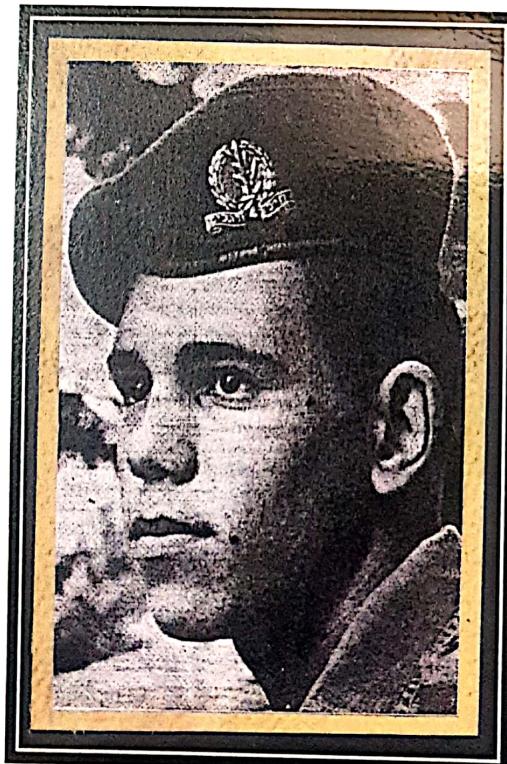
אתה היה ילד יותר מנפשך
אתה היה ילד.
היה פשוט : אדם,
אהבת !
ואפשר שלא רأית את ענן האהבה שהלך לפניך;
 אנחנו ראיינו אותו !
 חבלי שלא אמרנו לך זאת קוזם.
 ואולי אפשר שלא יכולן לופר.
 אנחנו אנשים פשוטים, ונמצאים במחמות.

מכתבים מהצבא

17.9 חש"כ

א. ראייתו. הטירונות מחייבת. הדרישה למדוד את ה"לשוג טובות" וכן מכתב ישן של אמא ששלטה חמל קבלתי מכתבمامא את ה"לשוג טובות" וכן מכתב ישן של אמא ששלטה תהו לימי כתוכה הקלה... כל הכאב לאדרמוניותטרציה של האבא שלא ורקה אותו לכל הרחונות. אלא חיפשח ומצאה איטוא נמצאו אומו מסקן וראגה שהטכוב ייגע אליו. מכב חרוץ פאן משטרר כל וגע ואילו חייתי כוחב מכתב בהמשכים תוך יומיים שלושה, חייתם רואים שוגי רב בקטעים השונים. לפני יומם, לאחר היצא קשח באשר לא היה כוח לו זוזו הוא שקללו את יומם, ואילו עכשוו, בשבת, שנחחים קצית, מכב הרוח משופר ושוכחים "יום אתמול כי עבר". אלא יש הדואגים כאן שלא נשכח אף רגע ש"חייליט" אנו ומבטיחם שהזגמי לנו קשה פי כמה ממה שעברנו. עכ"ם נעים לחשוב שעוד לרשותנו ארבעה ימי חופשה. הוות אומר; מנוחת תנונה, כבישת, ונקיון של מטבח. זה מכבים אנו בעצמגה, ומайдן כשאנו נזכרים שرك חדש חלף מאנו הגוים, אנוחו הרים: היהיכן דבר כזה? ולא כבר שכנו טעם של אורות חפשית ללא מסגרת מחייבת... איך שלא יהיה, עלי לצעין, שאני נכנס לענייניהם. התגברותי על הרבה דברים שלא האמנתי שאסתגל אליהם. לדוגמה: באותו ערב שהגעתי הנה יצאתי יחד עם אלה הנמצאים כאן והשבועות מספר ל"ריזה קלח" עם תגור. הריצה הייתה במסלול של 9,5 ק"מ, ובהתחשב עט כדי שהריצה הארוכה ביותר שלי בבית יתר הייתה 4 ק"מ בגדידי ספורט ולא כל ממש — תמהתי כיצד יכולתי לריצה זאת — אבל יכולתי! וכך התרגלתי כבר למים ולנעליים ושוב אין אני עושה "חسبון הנפש" ומתכוון לעתיד.

בקיצור: אפשר לומר שהצבא מסוגל במשך הזמן לשנות הרבה את האדם ולהحسنנו נגד הרבה דברים.

שפרונג יפתח ז"ל
1941-1967

